

bestednere Omfang, men saa ere vi til Gjen-
gjæld fikke paa vort Marked. Det har
imidlertid netop vist sig, at der er Noget,
som frister til vilde Spekulationer; til Salg
til Spotpriser, saa er det netop det System,
som man i Tyskland har fulgt paa Suffer-
industriens Omraade og paa mange andre.
De mangfoldige Landmænd, som i Tysk-
land ere blevne ruinerede ved hele det tyske
Suffer-system, kunne tale med om den No og
Tryghed, som Besyttelsen for det nationale
Arbejde har givet. Nei, vi have nationale Ar-
bejder her i Landet, som ikke behøve den
Slags kunstig Opmuntring, og som vi have
set udvikle sig til Gavn og Glæde for os
Alle. Et saadant Arbejde er f. Ex. Svine-
flaaterierne. Der have vi set fra 1882—86,
at Exporten af deres Produkter, Flæsk og
Skinke, har forøget sig fra 5 til 12 $\frac{1}{2}$ Mill.
Kr. Fremdeles noget Saadant som Hjertre-
avlen, denne Smaamandsindustri i egentligt
Forstand, hvor Exporten i de nævnte Aar
har forøget sig fra 2 til ca. 4 Mill. Kr.
Det er den Slags Ting, der skal lægges
Bægt paa, og er meget væsentlig Betingelse
for at faae dem frem er, at vi gjøre det
billigt at leve og producere her i Landet.

Tiden er langt fremrykket, saa jeg skal
modstaa Fristelsen til at komme ind paa En-
kelthederne i det ærede Medlems Forslag;
iøvrigt var hans Foredrag saa indgaaende,
at der heller ikke er hinderlig Træng dertil;
men jeg skal dog dvæle ved et Par Punkter.
Det er for det Første Spørgsmaalet om
Værditolden. Jeg er her ikke ganske enig
med det ærede Medlem; jeg finder, at han
har faaet et altfor rosenfarvet Syn paa den
Ting, og jeg kan i nogle Henseender slutte
mig til, hvad den høitærede Finansminister
sagde herom. Jeg har bestjæftiget mig ikke
saa lidt med dette Spørgsmaal, og jeg tror,
det ærede Medlem tager feil, naar han siger,
at Værditolden er Noget, som Praktikerne
ere for, og som Theoretikerne ere imod. Jeg
har tværtimod set det Omvendte; jeg har
snarere set, at Theoretikere ere for Værdi-
tolden. I de store Undersøgelsekommissioner,
der have været nedsat om Toldsager, f. Ex.
i Norge i 1881 og i Frankrig i 1878—79,
der har det især gennem den sidstnævnte vist
sig, at Mænd, som det ærede Medlem ikke
vil kunne benægte ere praktiske Mænd; Folk,
som netop ere blevne hidkaldte paa Grund
af deres praktiske Kjendskab til disse Ting, have
gjort Indvendinger mod Værditolden. Værdi-
tolden er jo i Principet retfærdig. Man kan i
Theorien ikke tænke sig en fuldstændig retfærdig
Toldbeskættning, uden gennem en Værditold;
men at der er store praktiske Bønseligheder
derved, er jo ikke noget Nyt. Man havde

den jo her i Landet til 1838, da den faldt,
blev denne Sag forhandlet i Stændersforsam-
lingen; saavidt jeg erindrer, var der ikke en
 eneste Stemme, der hævdede sig for at beholde
den; man var enig om, at den havde vist
sig at være i høieste Grad ueheldig i Praxis
og havde givet Anledning til Ulemper ved
Toldbeskættningen, som vare altfor uønskel-
dende. Der fremkom nemlig en væsentlig
Ulighed i Beskættningen, idet den mere fiffige
og mindre redeltige Importør blev begunstiget
fremfor den mere plumpfyngrede og mere
hæderlige Konkurrent. Der var et Utaal af
Stridigheder og Spektakler mellem Impor-
tørerne og Toldvæsenet, da det gav Anled-
ning til en overordentlig Masse Forsinkelser
i hele Toldbehandlingen. Det er netop disse
Klager, som reises overalt, hvor dette System
har været gjældende, og den europæiske
Praxis gaar i modtæt Retning af, hvad det
ærede Medlem foreslaar, at vi skulde gaa
ind paa. Man har forladt den i Tyskland,
og i Frankrig er man 1881 gaaet meget
væsentlig tilbage derfra. Det har meget
frapperet mig, at se, at den franske Handels-
stand, som tidligere var for Værditold-
Systemet, gennem de forskjellige Erklæringer,
som ere afgivne for Undersøgelsekommis-
sionen, saa godt som ikke har haft Noget at
sige til Forsvar derfor; dertil have de prak-
tiske Ulemper vist sig for store. Jeg vil
anerkjende, at det ærede Medlems Garantier,
som han har søgt at indføre i sit Lovforslag,
nok paa en vis Maade ere vidtrækkende;
men jeg tror ikke, de ere tilstrækkelige; jeg
tror alligevel ikke, man vil naae til, at Told-
væsenet gennemgaaende kan stole paa Faktu-
raerne. Jeg tror, at det overveiende store
Flertal af Handelsstanden vil være hædelstigt
nok; men vi se dog, at der laves dobbelte
Fakturaer andetsteds; det er meget almindel-
ligt f. Ex. i Amerika og i Frankrig, og jeg
er tilbøielig til at tro, at en Del herhjemme
ikke ville kunne modstaa Fristelsen, navnlig
naar det gaar op til saadanne Summer, som
man vil komme til ved Tobak f. Ex., hvor
Tolden er foreslaaget til 50 pCt. af Værdien,
saa bliver Fristelsen sikkert for stor for
Mange. For at undgaa saadanne Besvigelser,
maatte Toldvæsenet være meget forsigtigt, og
der maatte der kræves en Bærekraftig hos
Toldvæsenet, som sjældent findes, og som
maatte være meget større, end der nu i M-
mindelighed kræves. I Lande, hvor man
har Værditold, har man maattet ind-
skrænke Toldstedernes Antal, saaledes i Frank-
rig, for Manufakturvarers Bedkommende er
kun 22 Toldsteder af ca. 550. Jeg vil bede
ærede Medlemmer overveje, hvor overordent-
lig store Hindringer det vilde blive for det